

[Axel Sørensen.]

hed og begynder et andet sted på en større virksomhed, er det ikke absolut givet, at han skal have samme skattnedsættelse, som da han første gang etablerede sig.

(Kort bemærkning).

Foged: Det er ikke rigtigt, når det ærede medlem hr. Axel Sørensen nu siger, at vi vil fratage det kommunale selvstyre noget. Det er ikke det kommunale selvstyre, der bestemmer, om vedkommende nyetablerede må få nedslag, det er skatterådene. Det kommunale selvstyre er netop meget utilfreds med, at det ikke har afgørelsen i disse sager, det har skatterådene. Ofte indstiller de kommunale råd, at der må ske nedsættelser, men skatterådene nægter disse. Jeg ønsker tværtimod, at det kommunale selvstyre skal have størst muligt råderum også i disse forhold, men det var endnu bedre, om vi havde en obligatorisk bestemmelse. Vort forslag tog ikke sigte på at tage noget fra nogen, heller ikke i fjor; det forslag, vi stillede, gik ud på, at der vedrørende landbrugsvirksomhed kommer til at stå, at der skal foretages disse nedslag. Det var vort ændringsforslag.

Finansministeren (Kjeld Philip): Jeg føler trang til til det ærede medlem hr. Foged at bemærke det vel i og for sig selvfølgelig, at jeg ikke har ønsket, at man skulle undgå samtlige fradrag. Jeg har blot villet komme med et almindeligt hjertesuk over, at hver gang man indfører et fradrag, lægger man i virkeligheden en øget byrde på de andre. Det kan godt være, at det i øjeblikket ikke giver tillæg i form af højere skat, men så giver det det i alt fald i form af, at de får en mindre skattnedsættelse, end de ellers ville have fået. Vi flytter altid rundt, hver gang vi giver et fradrag. Dermed være ikke sagt, at mange af de fradrag, vi har, ikke er selvfølgelig og naturlige.

Det ærede medlem hr. Poul Møller har ret i, at han på et meget tidligt tidspunkt var inde på det ønskelige i at give børnetilskud, men det er dog vel rigtigt, at det konservative parti først for nylig har ændret standpunkt i dette spørgsmål. Jeg kan til sammenligning nævne, at jeg skrev en artikel, hvori jeg gik meget stærkt ind for børnetilskud, 5 år før det ærede medlem

holdt sin jomfrutale herinde, og vi kan muligvis gå endnu længere tilbage i tiden. Men det er ikke det afgørende. Det afgørende er, på hvilket tidspunkt de forskellige partier er gået ind for disse spørgsmål.

Dernæst vil jeg gerne vedrørende den nu stærkt diskuterede 30 pct.s regel gøre opmærksom på, at for mig hænger den sammen med, hvor langt et stræk vi kan indføre proportionalskatten på. Det ved vi ikke i dag, og det var dog rimeligt at vente med at tage stilling, indtil vi er kommet frem til at have noget mere overblik herover. Det er meget muligt, at det ikke bliver tilstrækkelig langt til, at det vil være rimeligt at ophæve den, men det kan også være, at det bliver tilstrækkeligt; det vil tiden vise. Derfor forekommer det mig, at en drøftelse af dette spørgsmål hører hjemme på det tidspunkt, da det normale udskrivningslovforslag bliver fremsat, hvilket i alt fald kan blive i februar. Når jeg nævnte februar, var det, fordi lovforslaget dog én gang er blevet fremsat i februar måned.

Det ærede medlem hr. Poul Møller talte om roser og torne, og jeg vil gerne have lov til i denne forbindelse at sige, at jeg føler trang til at takke for den gode måde, hvorpå dette lovforslag er blevet modtaget, for de forskellige bemærkninger, der er fremsat her i dag. Det var ikke så meget kritik af det, der stod, som ønsker om at udbygge det, også i retninger, hvori jeg selv kunne ønske at udbygge det. Derfor vil jeg gerne bringe de ærede ordførere min tak for den gode modtagelse, lovforslaget har fået.

(Kort bemærkning).

Poul Møller: Jeg vil gerne sige, at det var som ordfører for mit parti, jeg talte den 29. marts 1950, og partiet gik altså ind for det samme. (*Finansministeren* [Kjeld Philip]: Så er de gået fra det igen!).

Det er imidlertid ikke det, der kalder mig op. Spørgsmålet om den proportionale skat og indkomststigningerne er derimod et meget relevant spørgsmål. Den højtærede finansminister siger, at man må vente og se, hvor langt man kan nå med det proportionale interval, men, højtærede finansminister, det er ikke det, der er sagen. Sagen er først og fremmest, hvilken procent der fastsættes som den proportionale skatte-